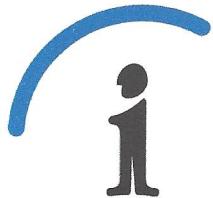

Íbúðaláanasjóður
b.t. Jóns Inga Þorvaldssonar
Borgartúni 21
105 Reykjavík

Persónuvernd

Rauðarárstíg 10 105 Reykjavík
sími: 510 9600 bréfasími: 510 9606
netfang: postur@personuvernd.is
veffang: personuvernd.is

Reykjavík, 11. júní 2018
Tilvísun: 2018050851VS/--

Persónuvernd vísar til bréfs Íbúðaláanasjóðs, dags. 27. apríl 2018, þar sem óskað er á líts Persónuverndar á því hvort heimilt sé að veita upplýsingar um þá einstaklinga sem keypt hafa eignir sem Íbúðaláanasjóður hefur eignast í kjölfar fullnustuaðgerða hjá sýslumannsembættum. Í bréfinu kemur fram að tilefnið er fyrispurn þingmanns til félags- og jafnréttismálaráðherra um það meðal annars hvaða einstaklingar og hins vegar hvaða fyrirtæki hafi keypt umræddar eignir af sjóðnum, sem og hvaða einstaklingar eigi þau fyrirtæki.

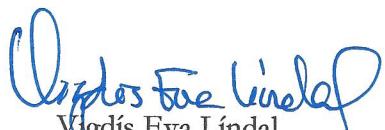
Í ljósi þess hvernig álítsbeiðnin er afmörkuð og að lög nr. 77/2000, um persónuvernd og meðferð persónuupplýsinga, taka einungis til upplýsinga um einstaklinga, sbr. 1. mgr. 3. gr. laganna, afmarkast svar Persónuverndar við slíkar upplýsingar, þ.e. persónuupplýsingar eins og þær nefnast í lögunum, sbr. 1. tölul. 2. gr. þeirra. Hvað vinnslu slíkra upplýsinga varðar er til þess að líta að heimild þarf að vera fyrir henni í 8. gr. laganna. Eins og hér háttar til gætu þá einkum átt við 3. og 5. tölul. 1. mgr. þeirrar greinar, þess efnis að vinna megi með persónuupplýsingar sé það nauðsynlegt til að fullnægja lagaskyldu sem hvílir á ábyrgðaraðila og vegna verks sem unnið er í þágu almannahagsmunu. Að auki getur þurft að líta til ákvæða í öðrum lögum eftir því sem við á hverju sinni. Í því tilviki sem hér um ræðir reynir meðal annars á lög nr. 55/1991, um þingsköp Alþingis. Eins og fram kemur í 1. mgr. 50. gr. þeirra laga hvílir sú skylda á ráðherrum, þegar svarað er fyrispurnum þingmanna, að leggja fram þær upplýsingar sem þeir hafa aðgang að og verulega þýðingu hafa fyrir mat þingsins á málinu. Í 2. mgr. sömu greinar segir að heimilt sé að leggja fyrir Alþingi upplýsingar sem annars væri óheimilt að veita samkvæmt reglum um þagnarskyldu og að grípa skuli þá til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að upplýsingarnar berist ekki óviðkomandi. Þá er kveðið á um þagnarskyldu Íbúðaláanasjóðs í 8. gr. f. laga nr. 44/1998, um húsnæðismál, sem samkvæmt ákvæðinu tekur til upplýsinga um lántakendur hjá sjóðnum. Ekki er hins vegar minnst á upplýsingar um kaupendur eigna í eigu sjóðsins.

Af fyrrnefndri heimild ráðherra til að leggja fram upplýsingar, sem háðar eru þagnarskyldu, verður að mati Persónuverndar að álykta að hann hafi rúmar heimildir til að afhenda upplýsingar, sem ekki falla undir þagnarskylduákvæði.

Að auki skal áréttar að við vinnslu persónuupplýsinga ber ávallt að fara að grunnreglum 1. mgr. 7. gr. laga nr. 77/2000. Í því lagaákvæði er meðal annars mælt fyrir um að við vinnslu persónuupplýsinga skuli þess gætt að þær séu unnar með sanngjörnum, málefnalegum og lögmætum hætti og að öll meðferð þeirra sé í samræmi við vandaða vinnsluhætti persónuupplýsinga (1. tölul.); að þær séu fengnar í yfirlýstum, skýrum, málefnalegum tilgangi og ekki unnar frekar í öðrum og ósamrýmanlegum tilgangi en að frekari vinnsla í sagnfræðilegum, tölfraðilegum eða vísindalegum tilgangi teljist ekki ósamrýmanleg að því tilskildu að viðeigandi öryggis sé gætt (2. tölul.); og að þær séu nægilegar, viðeigandi og ekki umfram það sem nauðsynlegt er miðað við tilgang vinnslunnar (3. tölul.).

Að lokum skal tekið fram að framangreint er sett fram til leiðbeiningar um það lagaumhverfi sem gildir um þá vinnslu persónuupplýsinga sem hér um ræðir. Ber því ekki að líta á svar Persónuverndar sem bindandi úrlausn um lögmæti vinnslunnar.

F.h. Persónuverndar,

Vigdís Eva Líndal

Valborg Steingrimsdóttir